

Pieczęć Zarządu Miejskiego w Warszawie

Oto tłok pieczętny Zarządu Miejskiego w Warszawie z 1938 roku, wyprodukowany w pracowni grawerskiej Romana Rocha Kowalskiego. Odwzorowana na nim sylwetka Syreny to całkiem nowy wzór, przyjęty nie bez trudności. Próby wprowadzenia jednolitego, nowego herbu datują się na początek lat 30. XX wieku. Za prezydentury Zygmunta Słomińskiego, w latach 1930–1933, Magistrat ogłosił konkurs, który nie przyniósł pożądanego wyniku. Po nieudanych próbach współpracy z artystami, takimi jak na przykład Edmund Bartłomiejczyk, na przełomie lat 1935 i 1936 powołano komisję do ustalenia herbu Warszawy. Ostatecznie opracowanie herbu powierzono dwóm artystom: portreciście Stefanowi Norblinowi i krakowskiemu artyście Feliksowi Szczęsnemu Kwarcie. Ten drugi tworzył na zlecenie prezydenta Stefana Starzyńskiego projekty przedmiotów artystycznych oraz przedmiotów o tematyce warszawskiej, które ofiarowywano gościom zagranicznym Magistratu. Ostatecznie to właśnie jego projekt został wybrany. Zwróconą w prawo sylwetkę Syreny z tarczą i szablą ułańską wzniesioną do ciosu wieńczyła zamknięta stanisławowska korona królewska. Herb Kwarty cechował się uproszczonym wzorem, przez co nadawał się do łatwego powielania w różnych technikach. Przyjęty przez Radę Miejską we wrześniu 1937 roku projekt herbu w końcu stycznia roku następnego uzyskał zatwierdzenie Ministra Spraw Wewnętrznych. Od tego czasu, aż do 1944 roku, na pieczęciach i drukach miejskich używano wyłącznie tego wzoru. W okresie PRL-u wygląd herbu Warszawy zmienił się. W 1967 roku opracował go artysta plastyk Leon Urbański. Syrena na czerwonej tarczy miała rozpuszczone włosy, a jej linie zostały uproszczone w stosunku do projektu przedwojennego. W roku 1990 uchwałą Rady Miasta Stołecznego Warszawy przywrócono przedwojenny projekt, który jest w użyciu do dziś.